

Az elmúlt tíz napon a János-evangélium 6. fejezetét olvastuk. Az egész jánosi „életmű” a Szentírásban meglehetősen elgondolkodtató. Már maga az írónak vélt személy is több embert takar, a jánosi írásművek pedig tele vannak nehezen értelmezhető (egyáltalán megfejthető?) teológiával. Mi lehet ezekben az írói fantázia viszonya a valósággal? Ráadásul a mai igehely hatos számokkal íródik le. Ha elindulok ezen a számmisztikázáson, eléggé „bokoridegen” elgondolásokra találhatok. Milyen érdekes, hogy a hatos számnak az ujjainkkal mutatásához mindkét kezünk kell. Hogyan történhetett az emberi gondolkodás kialakulása a számokkal (matek)? Az emberiség „terméke”, vagy készen kaphattuk? A számok megalkotásához kellett a test (ujjak) és az agy (szellem-lélek) is. A biosz és szellem viszonyát évezredek óta, de a görög kultúrától alapvetően meghatározottan máig hatóan próbálják megérteni. Jelen ismereteink szerint a Földön létrejött emberi élet és az emberi szellemiség csak együtt tudott és tud megvalósulni. Jézus utalásai az isteni, a földi életen túli létmódra meglehetősen homályosak, eléggé a korabeli elképzeléseket tükrözik. A maga létére vonatkozóan is. Szinte kideríthetetlen, hogy mennyi ezekből az utólagos „költészet”. Gromon Bandi mégis ezek tisztázásának megkísérlésére tette fel az életét, a képzettségét, a tudását (meg az egzisztenciáját).

Gyurka bácsi „kemény beszéde” a Bokron kívül nem örvendett nagy népszerűségnek, rendszerellenes, üldözött, börtönviselt papként tekintettek rá. Rálátásom szerint az ő nyugati és amerikai utazásainak az apostoli eredménye gyakorlatilag nulla volt. A hutteriek is talán csak terjeszkedést reméltek tőlünk. A Demokratikus Ellenzék meg a magyar jobboldal is csak az elmúlt rendszer, meg a magyar – és az egész világon létező – katolikus egyház ellentmondásainak bemutatására volt vevő (amíg Gy. b. élt), a jézusi szövegre nem. Vajon lehet olyan „bokros”, aki 1990 után Gyurka bácsit hallva jött közibénk?

A zúgolódó tanítványok vezéralakja lehetett Júdás. Minden bizonnyal sokat vitázhatott Jézussal. Gyurka bácsinak is voltak ilyen ellensúlyai (sajnos még róla jelentő tanítvány is). Egyébként sosem értettem Júdás megítélését a páli megváltáselmélet fényében. Ha ez (számomra) értelmezhető lenne, akkor Júdást szentként kellene tisztelni (főleg a protestantizmusban, ahol ugyan nincs szent-kultusz, de mégis...). Nyilván vívódások után, de képes volt bevállalni Jézus kiiktatását – az általa „véresen” komolyan vett zsidó hit védelmében –, a „feldobást”. Így Húsvét tájékán állandóan ezzel szembe-sülünk...

Egyébként meg csak az lehetne Jézus tanítványa, akinek – Jézus szerint – az Atya megadja? Ma már persze tudjuk, hogy mindenkinek adja, a fogadókészségen múlik.

Természetes módon (különösen idősödve) érdekli az embert a földi létezés követő, hit- és reménybeli létezés mikéntje. Üzeneteket és bizonyságokat vél meglátni, meghallani. Az agy kikapcsolásával van „maradék”? Mi lesz vele? Legújabbban a telepátia és a kvantumelmélet segítségével keresik, hogyan is lehet az anyagi világon túli lét.

Nem a kétségeimet, hanem a bizonyságaimat szerettem volna Veletek megosztani, ami szerint az élet és a létezés örömteli és szép. Két nap múlva a Föld napja lesz! Nem szétrabolt, kifosztott, kiháló-félben lévő Földet kellene örökölnünk!

*Cserta Gábor, Székesfehérvár*